

na štirih kolesčkih, s prednjima vrtljivima kolesčkoma, ročicama in zavorama, ki je namenjena pomoči osebam, ki imajo težave s hojo, in po drugi strani, uvršča navedene hojce na kolesčkih pod tarifno podštevilko kombinirane nomenklature 8716 80 00.

(<sup>1</sup>) UL C 267, 7.11.2009.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. decembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Session (Scotland), Edinburgh – Združeno kraljestvo) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs proti RBS Deutschland Holdings GmbH**

(Zadeva C-277/09) (<sup>1</sup>)

*(Šesta direktiva o DDV — Pravica do odbitka — Pridobitev vozil in uporaba za transakcije lizinga — Razlike med davčnima ureditvama držav članic — Prepoved zlorab)*

(2011/C 63/10)

Jezik postopka: angleščina

**Predložitveno sodišče**

Court of Session (Scotland), Edinburgh

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tožena stranka: RBS Deutschland Holdings GmbH

**Predmet**

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Session (Scotland), Edinburgh – Razlaga člena 17(3)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Transakcije, opravljene zgolj zaradi pridobitve davčne ugodnosti – Storitve, ki se nanašajo na najem avtomobilov v Združenem kraljestvu in ki jih je opravljala nemška hčerinska družba banke s sedežem v Združenem kraljestvu

**Izrek**

1. V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, je treba člen 17(3)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero razlagati tako, da država članica davčnemu zavezancu ne sme zavrniti odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, plačanega ob pridobitvi blaga, opravljeni v tej državi članici, če je bilo to blago uporabljeno za transakcije lizinga, opravljene v drugi državi članici, le zato, ker v drugi državi članici ni bil plačan davek na dodano vrednost pri izstopnih transakcijah.

2. Načelo prepovedi zlorab v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari – ko podjetje s sedežem v eni državi članici izbere svojo hčerinsko družbo s sedežem v drugi državi članici, da bi ta za tretjo družbo s sedežem v prvi državi članici izvedla transakcije lizinga, ki se nanašajo na blago, zato da bi se izognilo dolgu davka na dodano vrednost v zvezi s plačili teh transakcij, pri čemer so te v prvi državi članici opredeljene kot najemniške storitve, opravljene v drugi državi članici, v drugi državi članici pa kot dobava blaga, opravljena v prvi državi članici – ne nasprotuje pravici do odbitka davka na dodano vrednost, ki je priznana s členom 17(3)(a) Direktive 77/388.

(<sup>1</sup>) UL C 267, 7.11.2009.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki**

(Zadeva C-304/09) (<sup>1</sup>)

*(Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči — Pomoči družbam, katerih delnice so začele kotirati na borzi — Izterjava)*

(2011/C 63/11)

Jezik postopka: italijanščina

**Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, E. Righini in V. Di Bucci, zastopniki)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri in P. Gentili, zastopnika)

**Predmet**

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje potrebnih ukrepov za izpolnitev členov 2, 3 in 4 Odločbe Komisije 2006/261/ES z dne 16. marca 2005 o programu pomoči C 8/2004 (prej NN 164/2003), ki ga Italija izvaja v korist družb, katerih delnice so začele kotirati na borzi (notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 591) (UL 2006 L 94, str. 42), v predpisanem roku.

**Izrek**

1. Italijanska republika s tem, da v predpisanih rokih ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za ukinitvev programa pomoči, ki je bil z Odločbo Komisije 2006/261/ES z dne 16. marca 2005 o programu pomoči C 8/2004 (prej NN 164/2003), ki ga Italija izvaja v korist družb, katerih delnice so začele kotirati na borzi, razglašen za nezakonit in nezdržljiv s skupnim trgov, in za izterjavo pomoči, podeljenih na podlagi navedenega programa, od upravičencev, ni izpolnila obveznosti iz členov 2 in 3 te odločbe.

2. Italijanski republikli se naloži plačilo stroškov.

(<sup>1</sup>) UL C 256, 24.10.2009.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. decembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Avstrija) – Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH proti Landeshauptmann von Wien**

(Zadeva C-338/09) (<sup>1</sup>)

*(Svoboda opravljanja storitev — Svoboda ustanavljanja — Pravila o konkurenci — Kabotaža — Notranji linijski avtobusni prevoz oseb — Vloga za opravljanje linijskih prevozov — Koncesija — Dovoljenje — Pogoji — Sedež ali stalna poslovna enota na nacionalnem ozemlju — Zmanjšanje dohodkov, ki ogroža donosnost opravljanja linijskih prevozov, ki že imajo koncesijo)*

(2011/C 63/12)

Jezik postopka: nemščina

**Predložitveno sodišče**

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Tožena stranka: Landeshauptmann von Wien

**Predmet**

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Razlaga člena 49 in naslednjih ES ter člena 81 in naslednjih ES – Ureditev države članice, v katerih sta za podelitev koncesije za opravljanje linijskega javnega prevoza, določena dva pogoja, in sicer mora vlagatelj vloge za koncesijo imeti sedež v tej državi in nova proga ne sme ogroziti donosnosti podobne že obstoječe proge

**Izrek**

1. Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki za podelitev dovoljenja za opravljanje javnih mestnih avtobusnih prevozov z rednimi povezavami med določenimi postajališči po predhodno določenem voznem redu zahteva, da morajo gospodarski subjekti vlagatelji, ustanovljeni v drugi državi članici, imeti sedež ali drugo poslovno enoto na ozemlju te države članice, še preden se jim podeli dovoljenje za opravljanje teh prevozov. Nasprotno pa je treba člen 49 PDEU razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa zahtevo po ustanavljanju, če jo je treba izpolniti po podelitvi tega dovoljenja in preden vlagatelj začne opravljati to storitev.

2. Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da se zavrne podelitev dovoljenja za opravljanje turističnih avtobusnih prevozov zaradi zmanjšanja donosnosti konkurenčnega podjetja, ki ima dovoljenje za dejavnost, ki je delno ali povsem enaka tej, za katero je bila vložena vloga, in to le na podlagi trditve tega konkurenčnega podjetja.

(<sup>1</sup>) UL C 282, 21.11.2009.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republikli Malti**

(Zadeva C-351/09) (<sup>1</sup>)

*(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2000/60/ES — Člena 8 in 15 — Stanje notranjih površinskih voda — Priprava in izvedba programov za spremljanje — Opustitev — Predložitev zbirnih poročil o teh programih spremljanja — Opustitev)*

(2011/C 63/13)

Jezik postopka: angleščina

**Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Pardo Quintillán in K. Xuereb, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta (zastopniki: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech in Y. Rizzo, zastopniki)

**Predmet**

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 8 in 15 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, str.1) – Obveznost, da se uvedejo in pripravijo za izvedbo programi za spremljanje stanja površinskih voda – Obveznost predložitve zbirnih poročil o programih spremljanja površinskih voda

**Izrek**

1. Republika Malta s tem, da ni uvedla in pripravila za izvedbo programov za spremljanje stanja notranjih površinskih voda kot to določa člen 8(1) in (2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, in s tem, da ni predložila zbirnih poročil o programih spremljanja stanja notranjih površinskih voda kot to določa člen 15(2) te direktive, ni izpolnila obveznosti iz členov 8 in 15 navedene direktive.